

„Olyan életteret akartam, ahol az emberek ismerik és segítik egymást, figyelnek a másokra...”

Feketehegy-Szárazrét – és 2010 óta Szedreskert – önkormányzati képviselője, **Szigli István** huszonegy évvel ezelőtt, 1994-ben kezdte meg képviselői munkáját Székesfehérvár Közgyűlésében. Az eltelt évek során sokféle összetételű testületben dolgozott a városrészért, amelynek lakói megbízták a képviselőjével. Számos eredményt tudhat már maga mögött – de még legalább ennyi terve van a lehetséges fejlesztések terén.

– Mivel foglalkozott 1994 előtt?

– Vállalkozó voltam, váltakozó sikerrel – hol jobban ment, hol kevésbé. De már 1990-ben is indultam az önkormányzati választáson, ahol harmadik lettem, függetlenként. A második helyezett, MDF-es Gál György javára visszaléptem, és így megnyerte a választásokat.

– Azóta is függetlenként indult valamennyi választáson.

– Igen, ez a kérdés sokszor előkerül. 1994-ben a Polgári Szövetséggel kezdtem el a képviselői munkámat, mivel Gál György – közalkalmazotti jogviszonya miatt – nem tudott akkor indulni. Kovács Ignác, a kisgazdák általam nagyra becsült akkori elnöke megkeresett azzal, hogy „ismerlek téged is, a családodat is, nekem nem kell rólad senki véleménye: vállald el a jelölést”. Így kerültem oda. Tudva lévő, hogy én egy egyszerű „felsővárosi parasztyerek” voltam – lehet, hogy maradtam is, ezt nem tagadtam sosem. Felsővárosban születtem, az egész rokonságom ott élt, több generációra visszamenőleg. Szoros a kötődésem a városhoz, úgyhogy nem kellett sokat győzködni, hogy képviselőként tegyek érte valamit.

– Felsővárosban, egy összetartó, de zárt közösségben élt és nevelkedett. Mit tartott meg ebből Feketehegy-Szárazrét képviselőjeként? Például: a lakóhelyét otthonnak, komfortzónának is tekinti?

– Igen, hiszen Feketehegy-Szárazréthez is gyerekkori élmények kötnek: négyéves koromtól rendszeresen kijártam ide, a nagybátyám szőlőjébe. Ma is emlékszem azokra a részkekre, ahol még akácok voltak – ott ma házak állnak. Emlékszem az ösvényekre, ahol kerékpározunk, az akkoriban lebetonozott utakra, amiknek örülünk, mert a lovaskocsi nem rázott annyira... A szüretre a nagyanyámmal, nagybátyámmal, szüleimmel közösen. Ezek erős élmények, amik miatt mindig azt éreztem: egy olyan közegben szeretnék élni, ami ezekre emlékeztet. Olyan életteret akartam, ahol az emberek ismerik és segítik egymást, figyelnek a másokra. Képviselőségem első tíz évében ez igazán jellemző is volt – ma egy kicsit más a helyzet, mert sokan költöztek Feketehegyre a kialakult infrastruktúra miatt.

– Aminek következtében a kicsit falusias környezet mára kertvárossá alakult. Ez volt a cél – vagy így hozta az élet?

– Cél volt. Régen ezt a városrészt „a szegények városrészének” hívták, mert a gazdagabbak inkább Öreghegyen volt telkük, prészák, a szegényebbeknek meg Feketehegy-Szárazrét. Szőlő, gyümölcsös mindig volt – de például az utakra nem igazán fordítottak figyelmet. Az ezredforduló környékén mesélte egy azóta elhunyt lakótársunk, hogy a nyolcvanas évek környékén a városi tanács jelmondata az volt: „a Gaján túl nincs élet”... Mostanra meg már van, nagyon is.

– Nagyt néznének most az akkori tanács-talok.

– Különösen azért, mert a kertvárost mi nem

úgy képzeljük, hogy hazamennek az emberek, ott alszanak, de ezen kívül nincs semmi. Sokat tettünk és teszünk a közösségi élet kialakításáért – elég látványos fejlesztések keretében. Ebben a városrészben nem volt orvos, gyógyszerár, nem volt korszerű élelmiszerüzlet, a busz pedig százötven méterre a Palotai úttól befejezte a közlekedést. Ahhoz képest azért nagy a változás. Gondolkodtam azon, hogy érdemes lenne feldolgozni évekre lebontva, hogy mi történt – nem lenne kis munka.

– Megszervezni se lehetett az.

– Ezzel kicsit visszaérünk oda, hogy mi az a „független” képviselő. Én soha nem tagadtam, hogy a közösség céljai érdekében politizáltam mindig. Éppen ezért mindegy volt, hogy kivel és mikor kell együttműködni, hogy a körzetbe pénz és fejlesztés kerüljön, és ne álljon meg ez a fejlődési folyamat. Lehet ezt bárhogy minősíteni, de én mindig a város polgármesterével akartam együttműködni – szintől függetlenül. Azzal az emberrel, akit a város választott, aki a város első embere, aki felelősséget érez a városért.

– A mostani polgármesterre ez abszolút jellemző: Cser-Palkovics András mindig is úgy nyilatkozott, hogy ő elsősorban polgármester, csak aztán pártpolitikus. A város korábbi polgármestereivel – Balsay Istvánnal, Nagy Istvánnal, Warvasovszky Tihamérral – mennyire volt sikeres az együttműködés?

– Balsay István régi ismerősöm volt, már az első indulásomkor is biztatott, sőt, tulajdonképpen ő ajánlott engem a választóknak is. Nagy Istvánnal is egyszerűen működött a rendszer: a választások után leültünk, és megkérdezte, sze-

rintem mi a fejlesztés fő iránya a városrészben. Mondtam, hogy a szennyvíz, és kérdeztem, mi az elvárás cserébe. Azt felelte: „tartsd be a frakciófegyelmet”. Ennyi. És épült a szennyvízhálózat, javult az utak állapota. Cserébe a stratégiai kérdésekben a frakcióval szavaztam, ahogy megbeszéltük. Warvasovszky Tihámér polgármesteri éve úgy teltek, hogy neki mindig egyezkednie kellett valakivel a szükséges többség érdekében. Én ennek a folyamatnak a szerves része voltam...

– Időnként mint a mérleg nyelve...

– Igen, két alkalommal ez is előfordult. És most el lehet ítélni, lehet azt mondani, hogy bizonyos mértékig kihasználtam ezt a helyzetet, de ez mindig a választóközletben élők érdekében történt. A mostani helyzet pedig az, hogy Cser-Palkovics Andrásal is jó az együttműködés, és ez korábban is igaz volt, még a polgármesteri megbízatása előtti időkben.

– Az élete minden területén ilyen céltudatos?

– Igen, csak nem mindig kapok hozzá támogatást. De ettől függetlenül a családom rendben van: mind a három gyerek családot alapított, mind a háromnak megvan az egzisztenciája, dolgoznak, élnek. Úgyhogy sokszor vigyázunk az unokákra a feleségemmel... Összeraktuk az életünket, és ez fontos dolog a számomra. Tudja, én sokáig kettesben éltem apámmal – édesanyám korán meghalt. Felsővárosban mi voltunk a „kicsit lesajnáltak”. Apámnak kijutott a hadifogságból, átnevelő táborból, sőt, 1956-ban a szemét is elvesztette. A hatvanas években nem lépett be a tsz-be, inkább húsz évig volt segédmunkás a Videotonban, mert más nem lehetett

a nyakassága miatt. Így próbáltunk ketten mindent felépíteni a semmiből: létkérdés volt számunkra a talpon maradás. Úgyhogy dolgoztam én mozgalmi területen is, felsővárosi klerikális gyerek létemre – hogy nem túl nagy meggyőződéssel, az már más kérdés...

– Meg tudja mondani – legalább nagyjából –, hogy képviselősege alatt milyen összegű támogatást sikerült Feketehegy-Szárazrétnek juttatni?

– Épp nemrég próbáltam összeadni. Ha mindent beleszámolunk – utakat, szennyvízhálózatot, elkerülő utat, egyebeket –, akkor úgy harmincmilliárd forint körül járunk.

– Nem kevés.

– Nem, még úgy sem, hogy 2010 óta Szedreskert egy jelentős része is a körzethez tartozik. Oda is kötnek egyébként gyerekkori élmények – családi házas övezet volt akkoriban, most meg azért ott is van jó néhány panelház.

– Harmincmilliárd forint támogatás még országos szinten is kiemelkedő – de Székesfehérváron bizonyosan.

– Ez igaz, de azért a lemaradás is nagy volt a város jó néhány részéhez képest. Úgyhogy az összeg jelentős része, több mint húszmilliárd forint csatornázásra, közműfejlesztésre, az elkerülő utak építésére ment. De erre mind szükség volt – és mára eljutottunk odáig, hogy sokan keresik a városrészt, mert szeretnének itt élni. A nemrég készült felmérések pedig azt mutatják, hogy a Feketehegy-Szárazrétben élők tudnak is a fejlesztésekről, és elégedettek is azokkal – úgyhogy a munkánk nem hiábavaló. Természetesen tudom, hogy várják a további lépéseket – és lesznek is további lépések.

– Meglepődtem volna, ha nem lennének újabb tervei...

– Vannak, és nemsokára be is mutatjuk ezeket. Évekre szóló fejlesztési programról van szó – de nem akarom előre elárulni még... Talán annyit, hogy a közösségi terek kialakításakor rájöttünk: adja magát a lehetőség, hogy kulturális irányba is fejleszthessünk.

– Miközben – ha jól hallottam – az Új Csóri út melletti erdővel is komoly terveik vannak.

– Évekkel ezelőtt sikerült elérni, hogy azon a területen ne erdőgazdálkodás történjen, hanem úgynevezett „jóléti erdőt” alakítsanak ki, és a nyolcvan hektáros terület parkerdőként üzemeljen. Elkészült a terv, sokban hasonlít a sárpentelei parkerdőre, csak ez sokkal közelebb van: leszállunk a buszról és belépünk az erdőbe. De nem állunk meg itt, mert egy falusi udvart szeretnék az erdő közepén kialakítani – ebben az ügyben rövidesen kezdődnek az egyeztetések.

– Befejezésül még valami. Én úgy látom – de javítson ki, ha tévedek – hogy ön szereti ezt a munkát.

– Jól látja, szeretem csinálni. Lehet azt mondani, hogy mostanra az életem részévé vált. Jól érzem magam benne, bár természetesen vannak dolgok, amik fel tudnak bosszantani. De huszonegy évig nem lehet valamivel úgy foglalkozni, hogy utálja az ember. És talán az emberek is érzik, akik hozzám fordulnak, hogy szívesen segítek mindenkinek. Persze, csak akkor, ha tudok. De ha nem tudok, azt is mindig megmondom egyértelműen, nem írom körül. Az ismerőseim sokszor kérdezik, hogyan tudom viszonylag higgadtan viselni a történéseket, sőt, sokszor másokat is lecsitítani. Szeretem ezt a munkát – alighanem ennyi a titok.

Török Péter

A zene és a tánc örök

A z Ellenpont Művészeti Egyesület 2006-ban jött létre előadó-művészek és alkotóművészek összefogása révén. A szervezet művészeti tevékenységet lát el, képzést, tanácsadást nyújt. Az egyesület elnevezése is egy másfajta gondolkodásmódra utal. Ahogy Homoky Viktor elnök fogalmaz: különbség nem a könnyű és a komoly, hanem a jó és a rossz zene között van.

A közel egy évtizede életre hívott egyesület tizenkét tagú, mindenki művész. Homoky Viktor elnök maga is zenész, fotós és a Gorsium Művészeti Szakközépiskola igazgatóhelyettese. Az Ellenpontnak jelen pillanatban zenészei, táncosai, zenekarai és táncsoportjai vannak, akik rendszeresen fellépnek Székesfehérváron is. „Emellett felnőttképzés is zajlott nálunk, emelt szintű szórakoztató zenészeket képeztünk. Ennek időtartama 3+1 év volt. A zenészek mellett pedagógusok, diplomával rendelkezők jelentkeztek zömmel, akik már folytattak ezzel kapcsolatban előtanulmányokat. A három év alatt zeneelméletet, zene-történetet, szolfézszt, stúdiótechnikát, pedagógiát tanultak, és gyakorlati képzésen vettek részt a jelentkezők, úgymint hangszer és ének. Középfokú és emelt szintű OKJ vizsgára készítettük fel őket levelező rendszerben, hiszen dolgozó emberekről van szó. Akik elvégezték ezt a könnyűzenei képzést, azok a köznevelésről szóló törvény értelmében szakirányban pedagógus munkakör betöltésére jogosultak. Egyre nagyobb volt a kereslet a könnyűzenei képzésünk iránt. Van ugyanis egy jogszabályi hézag a szintetizátor oktatással kapcsolatban. Amikor a nemzeti köznevelésről szóló törvény életbe lépett, eltűnt egy átmeneti rendelkezés. Jelen pillanatban nem tudják az iskolák, hogy ki alkalmazható erre a pozícióra. Ez az egyetlen olyan OKJ-s zenei szakképesítés, amely pedagógiát is tartalmaz, és a szakirányban a legmagasabb szintű. Így a legtöbb esetben az iskolák elfogadják ezt a végzettséget, amelyet mi adunk az Ellenpontnál és a Gorsiumnál” – mondja Homoky Viktor.

Az Országos Képzési Jegyzékről szóló jogszabályok az elmúlt években megváltoztak. Ennek eredményeképpen a komplex rendszerű képzéseknél jóval magasabbak lettek ezen tanfolyamok szervezési költségei, így többnyire csak előadó-művészetrel és szakértői tevékenységgel foglalkoznak az egyesületi tagok. „Ettől függetlenül nagyon sok helyen megjelenünk a városban. Fellépéseket szervezünk, és különböző fórumokon keresztül kapcsolódunk a megyeszékhely életéhez, gondolok itt városi, illetve más rendezvényekre” – teszi hozzá az egyesület elnöke.

Homoky Viktor azt mondja, a mai világban is fontos a zene és a tánc, és mindig is az lesz: „Amit problémának látok, az az, hogy

a fiatalok az énekesek mögött már nem keresik a zenészeket. A legtöbb helyen a színpadon csak énekest látni, zenei alapra énekelnek, vagy maga az ének is playbackről megy. Kevesebb az igény az élőzenére. Próbálnak ez ellen tenni, például Kőbányán – tudomásom szerint – közpénzből nem is támogathatnak más zenés produkciót, csak élő. Fehérvárnak nagyon jó zenei adottságai vannak. Budapest után gyakorlatilag a megyeszékhely Magyarország legnagyobb zenei oktatási és kulturális központja, hiszen a környéken három meghatározó zeneművészeti iskola is van. Bodajkon a Hang-Szín-Tér, Fehérváron a Gorsium és a Hermann, és ne felejtjük el a Kodolányi jazz tanszakát, amely ugyanazt a szakirányú diplomát adja, mint Budapesten a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem. Mindegyik oktatási intézmény kiváló eredményeket tud felmutatni a saját szakterületén.”

Homoky Viktor a Gorsium Művészeti Szakközépiskola igazgatóhelyettese is. Annak idején ő is ebbe az iskolába járt. Sajat bevallása szerint rengeteget tanult abban az időszakban: gitározni, zongorázni, énekelni - mindent kipróbálhatott. Szerencsésnek érzi magát, hogy visszatérhetett tanárként tanulmányai helyszínére. „Több mint másfél évtizede dolgozom itt, és nagy szerencsém volt a kollégákkal. Más intézményben, ha visszakérül tanárként egy régi diák, nem biztos, hogy elfogadják – főleg az idősebb pedagógusok –, amíg le nem tesz valamit az asztalra. Én viszont elég gyorsan a régi tanárim vezetője lettem igazgatóhelyettesként, mégsem okozott ez konfliktusokat. Az iskola igazgatója, Fehér József mindig is törekedett a barátságos, közvetlen légkör kialakítására. Ez valószínűleg oda vezethető vissza, hogy a művészetet oktató tanárok máshogyan viszonyulnak a diákokhoz, szemben azokkal, akik csak közismereti tárgyakat tanítanak. Megfigyeltem, hogy a művészeti tanárok között van egyfajta összhang, amit külső szemlélő nem ért meg, ennek oka valószínűleg magában a művészetben keresendő.”

Mint mondja: azt vette észre a nyolc év során, hogy vannak a korábbi évekhez képest kissé motiválatlanabb diákok, de szerencsére belőlük van kevesebb. Sokkal jobban jellemzőek az elhivatottak, akiknek csak a zene számít, és este úgy kell „kilökní” őket az utcára, hogy menjenek haza, mert záróra van.

Mindezek mellett vajon el tudnak helyezkedni a művészeti intézményben végzett diákok? Az Ellenpont elnöke azt mondja: igen. „Nagy előnye a diákjainknak, hogy nagyon sok tanárukat látják a színpadon. Sokszor viszik magukkal a tanítványaikat is rendezvényekre, ahol megfelelő kapcsolati tőke van jelen, csak élni kell vele. Vagy például a grafikus végzettség rendkívül piacképes, számos megkeresés érkezik a diákokhoz még az

iskolapadban. A Vörösmarty Színház tánckarában is jellemzően a mi diákjaink táncolnak. Persze nem mindenki lesz művész, a végzeteknek csak körülbelül a fele. De még ha másik szakmát is választ, másfelé orientálódik is egy diákunk, akkor is kapcsolódik valamilyen módon a művészethez, gondolok itt például az óvónőkre, akik a munkájuk során használják a művészeti ismereteiket.”

Simon Rita

„Pár éve kicsit bővebb költségvetéssel rendelkezünk, így minden évben tudunk fejlesztésre költeni...”

Székesfehérvár vezetése 1973-ban határozta el egy fedett uszoda építését. Több tervváltozat elkészülte után, 1980-ban került elfogadásra a jelenlegi épület terve, 640 fő befogadására alkalmas öltözőrendszerrel és lelátóval, 21x50 méteres versenymedencével, 16x8,5 méteres tanmedencével. Patkós Tamás közel húsz évvel ezelőtt itt kezdte úszómesterként szakmai pályafutását – pár hónapja pedig a Csitáry G. Emil Uszoda és Strand létesítményvezetője lett.

– Honnan indult a karrierje?

– 1996-ban kerültem az uszodába, úszómesterként. Abban az időben versenyekhez, rendezvényekhez kerestek olyan embert, aki ért a technikai dolgok működtetéséhez. Informatikus végzettséggel beleszórtam az üzemeltetésbe. Egy idő után technikai műszakvezető lettem, ami mellé később a rendezvényekkel kapcsolatos feladatokat és az egyesületekkel levő együttműködés kialakítását is rám bízta. 2010-ben a Városgondnoksághoz mentem dolgozni, és azóta az uszoda is átkerült – más sportlétesítményekhez hasonlóan – a mi fenntartásunk alá. Idén tavasszal az uszoda vezetésében változás állt be. Ekkor született meg a döntés, hogy a városban található több sportlétesítmény kerüljön összevonásra, s a szakmai múltam figyelembe vételével az én irányításom alá tartozzon.

– Milyen fejlesztések történtek mostanában?

– Pár éve kicsit bővebb költségvetéssel rendelkezünk, így minden évben tudunk fejlesztésre költeni. Az idén cseréltük a medenceleeresztő csőrendszer jelentős részét, jövőre pedig a bejövő vízvezeték cseréjét szeretnénk megcsinálni. Állandó gond, hogy kevés a vízfelület, nagyon sok gyerek jár úszni és több úszó- és sportegyesület osztozik a kihasználható pályákon. Egy másik uszoda építése, a meglévő bővítése régóta tervben van, de sajnos eddig sosem volt rá a városnak kerete. Az úszószövetségnél jelenleg a 2017-ben Budapesten és Balatonfüreden megrendezésre kerülő úszó-világbajnokságra összpontosulnak a beruházások. Terveink között szerepel, hogy pályázati finanszírozásból az uszoda egy komolyabb korszerűsítésen essen át, melynek keretében a lassan húsz éves gépészetet, valamint az ablakokat szeretnénk energiatakaróssá cserélni. Egy-két éven belül a strand is fejlesztésre

kerül, és hogy megfeleljen a kor igényeinek, új medencét és látványelemeket kap majd.

– Hányan járnak egy nap az uszodába?

– Délelőttönként a tanórai úszásokkal, délután a versenyzőkkel és a külső vendégekkel, naponta mintegy kétezer ember fordul meg nálunk. Mondhatjuk azt, hogy havonta egy városnyi embert szolgálunk ki harminc fővel, amikor körülbelül ötvétezer ember lép be az uszoda épületébe. Nagyon fontos számunkra a higiénia és tisztaság, a háromezer négyzetméteres felület gondozását öt-hat fős takarítószemélyzet végzi. Nyáron az iskolai úszásoktatás, az egyesületi tanfolyamok szünetelnek, az uszodába leginkább csak versenyzők járnak az edzések miatt. A strand kihasználtsága időjárás függő, szerencsére az idei szezon nagyon jó volt. Tavasszal és ősszel a külső medencét át kell állítanunk a nyári és téli használatra, így kétszer annyi vízfelület vehetünk igénybe az év nagy részében. Arra a pár hétre, amíg ez lezajlik, a lakosság sajnos kiszorul a versenyzők miatt. Az uszoda teljes kihasználtságát mutatja, hogy rendszeresen ad otthont úszó- és szinkronúszó-versenyeknek, ottusa fordulónak és vízlabda edzőtáboroknak.

– Pihenni is jár az uszodába vagy a strandra?

– Ritkán, mert ilyenkor is létesítményvezető szemmel nézem a szolgáltatást. Az is többször előfordult, hogy bár a feleségemmel és ikergyereinkkel szeretettünk volna kikapcsolódni, a vendégek vagy a kollégák akkor is megtaláltak egy-egy munkámhoz kapcsolódó kérdéssel, feladattal.

– Mi a legfőbb nehézség a működésükben?

– Sok minden itt csapódik le nálunk. Aránylag szélesebb kör tudja megfizetni a belépő árát, így vannak, akik senkit és semmit nem tartanak tiszteltben. Van, hogy nem fogadják el az emberek a saját érdekükben is felállított szabályokat, és másokat is zavarnak a kikapcsolódásban. Volt, hogy valaki hosszasan küzdött a medencében egy felfújható cápával, más pedig a szaunában piknikezett. Az uszodában kiegészítő szolgáltatások is elérhetők, mint masszázs, szauna, fodrász és alakformáló szalon – ám fontos hangsúlyozni, hogy mi sportuszoda vagyunk és nem élményfürdő.

Zsida-Domokos Andrea

„Felelőség, hogy mit adunk az embereknek..”

Süteményt készíteni egyszerű. Megvan a recept, annak utasításait, adagjait betartva könnyű elkészíteni... – gondoljuk mi, egyszerű háziasszonyok. **Damniczki Balázs** cukrászmester viszont élelmiszermérnöknek tekint a szakmájára, és vesszőparipája a minőségi nyersanyagok használata. Nála nem léteznek a „gondolomformán”, „csipetnyit”, „amennyit felvesz”, „szakszavak”. Ő igenis „grammol”, és küzd azért, hogy jó minőségű, kiváló tortákat és fagyaltokat kínáljon a közönségnek.

– *Hogyan lett cukrász?*

– Nekem volt egy felsővárosi parasztságos nagyanyám, aki, mint minden rendes nagymama annakidején, háztartásbeli volt, sokat süített-főzött. A tésztát is maga készítette, de még a csipetkét is a levesbe. A mai napig emlegeti a családot, hogy amikor segítettem a nagymamának csipetkét készíteni, előtte

Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakmunkásképzőt, majd lettem az érettségim, egy felsőfokú kereskedelmi menedzser tanfolyamot, és 1998-ban mestervizsgáztam. 2002 körül iratkoztam be a Corvinus egyetemre, ahol élelmiszermérnöknek diplomáztam. Úgy gondolom, az alapok megszerzése után mindenki olyan szakemberré válik, amennyit pluszt ráfordít. Nem szabad megállni, és ülni a babérjainkon, mert a világ elszalad mellettünk, ha nem tartunk lépést vele.

– *A közel húsz év alatt mennyit változott a cukrász szakma?*

– A magyar szakembergárda, főleg az idősebb korosztály hihetetlenül nehezen változik. Azt mondják: minden úgy jó, ahogy régen volt. Ebben persze van igazság, hiszen sok, jó értelemben vett hagyományunk van, mint a dobostorta vagy az oroszkrém torta, de van

– A napi rutinmunkát egy összeszokott csapat végzi, az új termékek kifejlesztése, tökéletesítése viszont az én feladatomban.

– *Hogyan adja át a tudását?*

– Aki nálunk dolgozik, az saját képzés, más cukrászdából nem szoktam átvenni kollégát. Hogy miért? Ami egy másik cukrászdában bevált, lehet, hogy nálunk nem működik. Mindenkinek van egy saját stílusa, amit valahonnan hoz. Például a cukrászok nyolcvan százalékának gondot okoz a rendes tejszínnel való dolgozás, annyira hozzászoktak a növényihez. Vagy vegyük például a csokoládét. Sokan olcsó bevonómasszát használnak, mi viszont temperált belga csokoládét. Minden évben 10-12 fiatal végez nálunk, abból kétevente veszünk fel egy-két főt. A többiek pedig naprakész tudással találhatnak munkát.

– *Sok cukrász kerül ki az iskolából?*

– Aki elvégzi az iskolát, annak fele kapásból nem gyakorolja a szakmáját. A maradék ötven százalékának nagyjából megint a fele három éven belül otthagyja, tehát marad 20-25 százalék, aki cukrászként fog dolgozni. Nagyon sok a pályaelhagyó, hiszen ez vendéglátás, itt nem működik az, hogy hétfőtől péntekig nyolctól fél ötig dolgozunk, mert az esküvői torta szombaton délután öt órakor készül. Nagyon sok lemondással jár, a hétfői munka a családi kapcsolatokat, a házasságot megviseli.

– *Azért maradnak a szakmában? Lesz utánpótlás?*

– Igen, persze. Csak nagy létszámmal kell dolgozni ahhoz, hogy megtaláljuk közöttük a jó szakembereket.

– *Hogyan lehetne változást elérni a cukrász szakmában?*

– Mentalitásbeli változásra van szükség. Már gyerekkorban el kellene magyarázni a gyerekeknek, hogy használják ki az iskola nyújtotta lehetőségeket, szívjanak magukba annyi tudást, amennyit csak tudnak. Ehhez tovább kell képezni a pedagógusokat és magukat a cukrászokat is. Ha így gondolkodnánk és így is cselekednénk, akkor öt éven belül behozhatnánk azt a harminc év lemaradást, ahol most tartunk. Vesszőparipám a minőségi nyersanyag használata. Ez az egyik lépcső. Hiszen ha jó minőségű süteményt és fagyaltot kínálunk az embereknek, akkor hajlandóak akár többet is fizetni érte. Mi például a fagyaltkészítésben nem használunk festékeket, állományjavítókat, aromákat. Gyümölcsöket használunk, amelyet megveszünk a szezonban, majd hűtve tároljuk, és feldolgozás előtt nyúlunk hozzá. Ez nagyon nagy munka, de megéri. Egyfajta felelőség, hogy mit adunk az embereknek.

– *Vegyük a Somlói Revolúciót, amely 2014-ben az Ország Tortája volt. Van egy recept, amit csak követni kell, hogy elkészítsük. Miért lesz mégis más az íze a különböző cukrászdákban?*

– Tíz cukrászból kilenc nem tartja be a receptet. Minden évben tartanak az adott nyertes tortáról egy bemutatót a többi cukrászdának, hogy hogyan kell elkészíteni. Ezzel a lehetőséggel azonban nagyon kevesen élnek. Így fordul elő az, hogy nem a receptnek megfelelően készül el a torta. Én például élelmiszermérnöknek mindent „grammozok”. Nem három tojásról beszélek, hanem hatvan gramm tojássárgájáról, meg fehérjéről. Hiszen a tojások mérete nem egyforma. A tortámba kétféle belga csokoládét tettem, igazi rumot, és narancsot facsartam. Ha ezek közül bármit is megváltoztatnak, máris más íze lesz a tortának. Vegyük például az Eklert, vagy a képviselőfánkot, a francia nemzeti süteményt. A tészta leírása hibásan szerepel már a tankönyvben is, amiből tanulunk. Az eredeti francia receptben tejjel, vajjal és tojással írják, a tankönyvben tej helyett vizet, vaj helyett étolajat találunk. Így olcsóbb, de az íze egészen más lesz. Rosszul indul az egész. Reméljük, hogy a vásárlói igények változásával, akár a vendégek nyomására is elindul egy pozitív változás a szakmánkban. Én már látom ennek a jeleit szerencsére. Beszerezhető minden alapanyag, csak egy csipetnyi szakmai alázat és tudásszomj kell a tökéletes sütemény elkészítéséhez.

Simon Rita

Fotó: Fehérvári Polgár

kint játszottam az udvaron, bejöttem, és úgy, ahogy voltam, koszos kézzel nekiálltam tésztát gyúrni, ami a végére fekete lett a sok kosztól. De a nagymama azt is hősiesen kifőzte. Innen indult el minden.

– *Nem volt furcsa, hogy fiúként ilyen irányban érdeklődött?*

– Nem, mert ez régen egy férfias szakma volt, ami mára elnőiesedett. A cukrászok kiinduló receptje sokszor a vajas tészta, amit nagy adagokban készítenek. Ennek mozgatása nagy izommunkával jár, és jó fizikai állóképesség kell hozzá. Amikor elkezdtem tanulni, még kevesebb volt a díszmunka, most inkább finomabb, aprólékosabb, precizitást igénylő dolgok vannak, amelyekhez sok esetben a lányoknak nagyobb a türelme.

– *Ebből hogyan lett hivatás?*

– A középiskolai jelentkezési lapon csak a cukrász szakot jelöltem meg. Aggódott is az osztályfőnököm, hogy mi lesz, ha nem veszek fel, de szerencsére ez nem így történt. Tudatosan készültem erre a pályára. Elvégeztem a

nak olyan dolgok, amelyek nem haladnak a korrallal. Az elmúlt ötven évben visszafejlődött a cukrász szakma. A kommunizmus időszaka rengeteg kárt tett, államosítottak mindent, iparosított minőséget készítettek, bejöttek a margarinok, a növényi tejszínek, nagyon sok rossz alapanyag terjedt el. Az a baj, hogy ez az elmaradottság az oktatásban is visszatükröződik. Ha az ember meg akarja tanulni ezt a szakmát, azt itthon nem teheti meg. Elnökségi tagja vagyok a Cukrász Ipartestületnek, és ott rengeteg vitám van ebből. Az időseknek nehéz elmagyarázni, miért használjuk új technológiákat fagyaltkészítéskor, mikor ők negyven éve egy bizonyos módon készítik a fagyit, ami bevált. Én viszont elmentem Olaszországba, Bolognába, és a Gelato University-n részt vettem egy képzésen, ennek a tudásnak, az ott tapasztalt mentalitásnak köszönhetően alkottam meg 2013-ban az Év Fagyaltját. És mindehhez nem kellett más, csak hogy részt vegyek egy továbbképzésen.

– *Mennyire folyik bele a napi dolgokba?*

Programok, rendezvények

November 18, december 2. 16:30

Kodolányi Szabadegyetem

Kodolányi János Főiskola A épület (Szabadságarcos út 59.)

A szabadegyetem előadássorozat azzal a gondolattal született meg, hogy közérthető, ugyanakkor tudományos igényű előadások keretében mutassa be világunk legidősebb kérdéseit.

Előadók, témák:

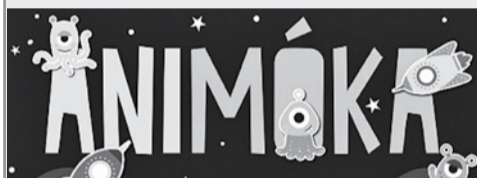
November 18.: Dr. habil. Simándi Irén PhD, főiskolai tanár, KJF, címzetes egyetemi tanár, ELTE: Közmédia a Rákosi-korszakban

December 2.: Glavanovics Andrea, tudományos titkár, megbízott könyvtár-igazgató, Kodolányi János Főiskola: A magyar-brit kapcsolatok alkonya a hidegháború kezdetén, 1945-1953

November 20. 16:30

Az én Caminoim – Galgoczy Sophie előadása

Művészetek Háza (III. Béla király tér 1.) Az eddig megtett caminos útvonalról számol be Galgoczy Sophie sok fénykép és személyes történet kíséretében. Az előadás ingyenes.

November 20-21.

Animációs filmpnapok és Animóka a Barátság moziban

Művészetek Háza (III. Béla király tér 1.) A Fehérvári filmes hetek keretében válogatást láthatnak az idei KAFF és a JamesonCineFest díjnyertes alkotásaiból, valamint a Metropolitan Főiskola animációs szakos hallgatóinak vizsgafilmjeiből. Mindkét napon 18 órától kezdődnek a vetítések a felnőtt nézők számára, november 21-én azonban 11:30-tól gyerekeknek szóló filmet tűznek műsorra. A vetítések ingyenesek.

Az Animóka program keretében kreatív családi foglalkozásokon vehetnek részt.

Programok:

9:30 Kiállítás megnyitó az Animono nyári tábor gyerekköltéséből „Igy kerek a világ” címmel.

10:00 A kis herceg című animációs film vetítése

14:00 Beszélgetés Szabó Mártonnal, a Meló munkát keres című film forgatókönyvírójával és a többi alkotóval

14:30 Drámafoglalkozás Soós Dórával (Piros Kakaó)

15:30 Animációs filmkészítő foglalkozás sorozat. Foglalkozásvezető: Debreczeni Katalin, Hegedűs Anna Léna, Lakatos Áron

16:00 Vándorfotós – fényképezés bábokkal, vicces háttérrel előtt Mosberger Róbert fotografussal

17:00 Gyermektánc ház a Barátok Zenekarral, Bókáné Zemanecsek Edit táncoktató vezetésével

November 22. 11:00

Az ördög kilenc kérdése

Koronás Park (Liget sor)

Gyermeknek szóló székely népmese-feldolgozás. Jegyeket az előadás előtt, a helyszínen 800 Ft/fő vagy családi belépő esetén 2.200 Ft/4 fő áron vásárolhatók.

November 24. 19:00

L'art pour l'art – A pofon egyszerű

Művészetek Háza (III. Béla király tér 1.)

2015 októberében elkészült – „A pofon egyszerű, avagy egy szerencsés néző viszontagságai” címmel – legújabb színházi estjét mutatja be a társulat. Jegyek a Hiemer-házban, a Fehérvári Ajándékoltban kaphatóak.

Átadták az Albacomp Innovációs Központot

Ünnepélyesen átadták a közel 1,5 milliárd forint összköltségű beruházás eredményeként megépült Albacomp Innovációs Központot. A négy-szintes, négyezer négyzetméteres irodaházban és gyártócsarnokban minden kutatási, fejlesztési, back office, kereskedelmi, szolgáltatási, oktatási és gyártási tevékenységhez kapcsolódó funkció helyet kapott.

Az országos szinten egyedülálló beruházás keretében az Albacomp RI Kft. egy olyan kutató-fejlesztő központot valósított meg, ahol a betelepülő klaszter tagokkal egyedi, innovatív K+F projekteket valósítanak meg, amelyekhez eddig nem volt meg a megfelelő infrastruktúra. Az új központban a társaság komplex szolgáltatást nyújt a betelepülő kutató-fejlesztő cégek számára a nagy biztonságú szerver terem, a felhő alapú ASP szolgáltatásokhoz szükséges szerverek, nagy teljesítményű hálózati infrastruktúra által.

Innovációs Központ ebben óriási segítségünkre lesz. Hatalmas előrelépést jelent, hogy soha nem tapasztalt mértékű európai uniós támogatás áll rendelkezésünkre innovációs feladataink megvalósításában” – fogalmazott Vargha Tamás.

„Székesfehérvár egy olyan gazdasági erőcentrum, amelynek stratégiai jövőképét is megadja és erősíti ez a mostani beruházás” – mondta köszöntőjében dr. Cser-Palkovics András, Székesfehérvár polgármestere. „Azért is örülök ennek a fejlesztésnek, mert néhány évvel ezelőtt a Raktár utca ezen szakasza és a Mártírok útja finoman szólva sem nézett ki ilyen impozánsan. A megvalósult innovációknak köszönhetően egy olyan rendezettebb városrészben lehetünk, amely a gazdaság fejlesztéséről, az innovációról, a jövőről, valamint arról szól, hogy fehérvári cégek újabb beruházásokat valósítsanak meg.”

Minárovits Márton, a cég ügyvezetője elmondta, hogy mindazon infrastrukturális háttér a rendelkezésükre áll majd, melynek segítségével komplex szolgáltatásokat tudnak nyújtani a betelepülő kutató-fejlesztési-innovatív cégek számára. Mint mondta: a beszükkült informatikai piacon nagyon nehéz boldogulni a hagyományos tevékenységgel, ezért több lábón kell állni, és muszáj olyan speciális fejlesztéseket felmutatni, amelyek versenyelőnyt jelentenek.

Az ünnepélyes átadóünnep-

Az új székházban elektromágneses sugárzás-mérést lehet végezni, valamint szélsőséges környezeti hőmérsékleten történő tesztelésre is lehetőség nyílik, amely elérhető a betelepülő vállalkozások és a külső érdeklődők számára is.

Az épület ünnepélyes átadásán köszöntőjében Rákossy Balázs európai uniós források felhasználásáért felelős államtitkár örömet fejezte ki, hogy több mint másfél milliárd forint értékben adhatnak át és nyithatnak meg egy új innovációs központot Székesfehérváron. Rákossy Balázs azt is kiemelte, hogy a Modern Városok Program keretében Székesfehérvár további tízmilliárd forintot fordíthat gazdaságfejlesztésre.

Vargha Tamás, Székesfehérvár országgyűlési képviselője, honvédelmi államtitkár elmondta: 2010-ben azzal a határozott céllal kezdték meg a kormányzást, hogy a termelés és az értéktelenség legyen a gazdasági növekedés motorja. „2014-et követően úgy érezzük, hogy nagyon sokat léptünk előre ez ügyben, de természetesen akad még dolgunk bőven. A termelés és az értéktelenség nem képzelhető el kutatás, fejlesztés, innováció, ötletek nélkül. Az Albacomp

ség után pohárköszöntőjében L. Simon László, a Miniszterelnökség parlamenti államtitkára üdvözölte a megvalósult beruházást. „A Székesfehérvárra érkező 850 millió forintos állami és európai uniós támogatás nagyon jól kifejezi azt, hogy a magyar kormány milyen sokra értékeli a város elhivatottsága és gazdasági eredménye mellett az Albacomp RI Kft. több évtizedes munkáját” – fogalmazott az államtitkár.

Minárovits János, a cég tulajdonosa elmondta, hogy az elmúlt évek során megtanulták: mindig meg kell újulni. „Tetszik, nem tetszik, az embernek igazodnia kell a változásokhoz. Ez az új épület és a komoly technológiai beruházás nagy ugrásra ad lehetőséget számunkra” – közölte Minárovits János.

Az Innovációs Központ további fejlődését szolgálja, hogy az Albacomp RI Kft. csatlakozott a duális képzés bevezetésére vonatkozó kezdeményezéshez, mely az Óbudai Egyetem Alba Regia Műszaki Karral együttműködve valósul meg. A felsőoktatási intézményben elsajátított elméleti ismereteket az egyetemi évek alatt a gyakorlatban is alkalmazhatják a hallgatók.

forrás: okkfehevar.hu

Feketehegy-Szárzrét lakói elégedettek a fejlesztésekkel

Összességében nagyon pozitívan értékelik a „Szociális város-rehabilitáció Szárzrétén” című projekt eredményeit a városrészben élők. Ez derült ki abból a kérdőíves felmérésből, melyet az Echo Szociológiai Kutatóintézet készített Feketehegy-Szárzrétén 300 fő bevonásával. Minderről sajtótájékoztatón számolt be Szigli István területi önkormányzati képviselő és Domokos Tamás, a kutatóintézet módszertani igazgatója.

A „Szociális város-rehabilitáció Szárzrétén” című, 1,2 milliárd forint összköltségű projekt alapvető célja volt a városrész társadalmi és gazdasági felzárkóztatása, a lakosok összetartozás-erejének növelése, életminőségének javítása, továbbá az intézmények jobb megközelíthetősége. A beruházásnak köszönhetően a városrész megszépült

ben, hogy számos felújítás valósult meg, és biztonságosabb lett a környék a térfelügyelő kamerák felszerelése óta.

Arra a kérdésre, hogy mely fejlesztésekről hallottak már, legtöbbször az általános iskola és az óvoda felújítását, illetve a közösségi központ kialakítását említették. Sokan hallottak az utak és a járdák felújításáról, valamint a Gaja-patakon megépült gyalogos-kerékpáros hídról. Legkisebb arányban a szárzréti Fatimai Boldogasszony Plébánia és római katolikus templom fűtőkorszerűsítéséről és külső felújításáról értesültek. A válaszadó lakosok további fejlesztéseket is szükségesnek tartanának, mint például a Farkasvermi út felújítását, a közbiztonság további növelését, illetve a helyi járatos buszközlekedés sűrűsítését.

A projekt keretében felújítottak számos járdát

és korszerűbbé vált. Az Echo Szociológiai Kutatóintézet 300 fő bevonásával kérdőíves felmérést készített, melyben egyebek közt arra keresték a választ, hogy a lakók szeretnek-e itt élni, miként értékelik a nagyberuházás épített elemeit és a megvalósult programokat, rendezvényeket, továbbá hogyan képzeli el Feketehegy-Szárzrét jövőjét.

„Minden olyan beruházást, amely igen nagy anyagi ráfordítással valósul meg, ajánlatos előzetes felméréssel kezdeni és utólagosan is értékelni. Feketehegy-Szárzrét esetében is szükséges volt igazolni, hogy érdemes volt elkölteni a több mint egymilliárd forintot olyan fejlesztésekre, amelyek komplex módon tudnak segíteni egy lakóközösséget, növelik a polgárok komfortérzetét és a közösséghez való tartozás érzését” – fogalmazott a sajtótájékoztatóon Domokos Tamás, az Echo Szociológiai Kutatóintézet módszertani igazgatója. Hozzátette: a szárzréti beruházás is előzetes igényfelméréssel indult, majd a munka befejeztével, a folyamat logikus lezárásaként értékelő kutatást is végeztek a városrészben.

A kutatás során kiderült, hogy a polgárok ragaszkodnak lakóhelyükhöz, 96 százalékuk válaszolta, hogy szeret Feketehegy-Szárzrétén élni. Legvonzóbbnak a városrész családi házas jellegét, valamint a megvalósuló közösségi életet tartják. A megkérdezettek többségének véleménye szerint az elmúlt két évben jelentősen javult a városrész helyzete. Véleményüket azzal indokolták legtöb-

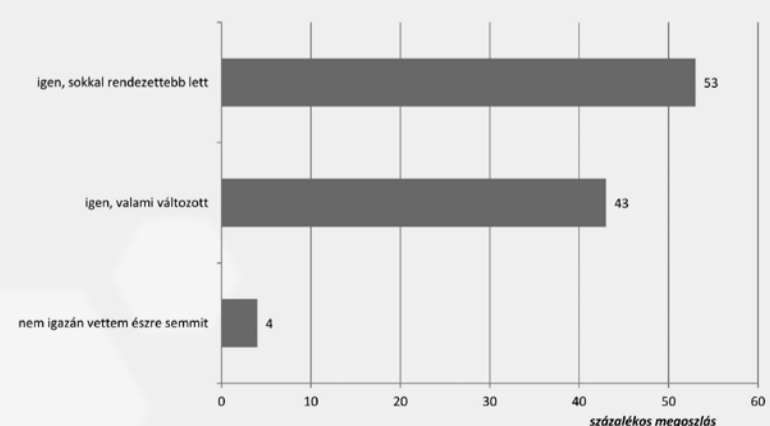
és utat a városrészben - a válaszadók több mint 80 százaléka elégedett ezek állapotával. A városrész lakóinak több mint fele gondolja úgy, hogy az elmúlt két év során történt változásoknak köszönhetően vált rendezettebbé a közlekedési útvonalak állapota.

A város-rehabilitációs projekt számos tréninget, tanácsadást, sportfoglalkozást és rendezvényt is magába foglalt, melyekről összességében szintén pozitívan nyilatkoztak a városrészben élők. Többségük részt is vett különböző képzéseken, tanácsadásokon, egészségnapokon, sportfoglalkozásokon. A jövőbeni közösségi programok szervezését a lakosok többsége örömmel fogadná.

„A beruházás kapcsán már a kezdet kezdetén megfogalmaztuk, hogy ne korlátozódjon egy szűk területre, hanem legyen szerteágazó és példaértékű. Ez a fejlesztés akár mintaként is szolgálhat más városrészek számára. Lakossági igény szerint dolgoztunk, előzetesen megvizsgáltuk, mit tehetünk jobba a lakók érdekében, és két év elteltével az eredményeket is egy széleskörű közvélemény-kutatással mérhettük fel leginkább” – hangsúlyozta a sajtótájékoztatóon Szigli István, a terület önkormányzati képviselője. Hozzátette: az eredmények tükrözik, hogy nagyon is érdemes volt dolgozni, küzdeni a fejlesztésekért, hiszen a lakók túlnyomó többsége szeret Feketehegy-Szárzrétén élni, és pozitívan értékeli a megvalósult beruházásokat, programokat.

Havasi Timea, Simon Rita

Az elmúlt két évben észlelt változásokat az utak és járdák állapotát illetően?

www.echosurvey.hu

ECHO SZOCIOLÓGIAI KUTATÓINTÉZET

Negyven éves a Gyöngyvirág Óvoda

Negyvenéves fennállása alkalmából rendeztek ünnepséget a Gyöngyvirág Óvodában – a rendezvényen három óvodapedagógust meg is jutalmaztak, négy évtizedes munkájuk elismeréseként. Az eseményen jelen volt Székesfehérvár egykori polgármestere, **Balsay István**, valamint **Brájer Éva** alpolgármester és **Deák Lajosné**, a körzet önkormányzati képviselője.

A Gyöngyvirág Óvoda negyvenéves fennállása alkalmából gyerekek, szülők, óvónők, dajkák, intézmény- és városvezetők ünnepeltek együtt. A rendezvény megindító pillanatai közé tartozott, amikor az intézmény vezetője felidézte az óvoda elmúlt negyven évének kiemelkedő korszakait.

A Videoton 1975-ben építette a modern, különleges alaprajzú, kétszer nyolc csoport befogadására alkalmas óvodakomplexumot, ami üzemi óvodaként működött, és nyitva tartása a

gyárban dolgozók munkaidejéhez igazodott. A kilencvenes években átfogó változások történtek az intézmény életében. Költözés és a különböző óvodai egységek kialakítása után a gyár átadta a komplexumot az önkormányzatnak, ami a későbbiek folyamán már két különálló intézményként működött tovább Pozsonyi Úti Óvoda és Gyöngyvirág Óvoda néven. Majd létrejött mindkettőben egy-egy alapítvány, ami segítette az ovik működését. A kilencvenes évek végén az Egészségesebb Óvodák Nemzeti Hálózatának bázisintézménye lett a létesítmény, majd a Pozsonyi Úti Óvodában egy autista csoport került kialakításra. A kétezres évek is innovatív változásokat hoztak. Létrejött két német nemzetiségi csoport, illetve az intézmény megkapta a Madárbarát és a Zöld Óvoda címet is. Több pályázat aktív résztvevői voltak akár nemzeti óvodapedagógiai tradíciók, illetve egészség- és környezetvédelmi témák, akár többfajta

Fotó: Kiss Eszter

kompetencia alapú óvodai nevelés terén. 2011-ben összevonásra került a Pozsonyi Úti Óvoda és a Gyöngyvirág Óvoda, így az intézmény Székesfehérvár legnagyobb óvodája lett Gyöngyvirág Óvoda-Kindergarten Maiglöckchen néven. Jelenleg tizenöt csoport van az óvodában, amiből egy autista csoport és két német nemzetiségi csoport. Napjainkban háromszázhatvanöt kisgyermeknek nyújt szeretetteljes, elfogadó második otthonot, ahol fontosnak tartják az őket körülvevő környezet szépítését is. Az óvoda októberben elnyerte a „Virágos Magyarországról” országos díjazást.

Halmai Tamásné óvodaigazgató ünnepi beszédében a gyökerek jelentőségét hangsúlyozta, amik a fát tartják, utalva ezáltal a Videoton szerepére az óvoda életében. Külön kiemelte Balsay István egykori polgármester szerepét mind a város, mind az intézmény tekintetében. Székesfehérvár első pol-

gármestere személyes jelenlétével is megtisztelte az ünnepséget, és meghatódva fogadta az intézményvezető róla szóló elismerő gondolatait.

Székesfehérvár Önkormányzata nevében Brájer Éva alpolgármester köszöntötte a jubileumát ünneplő óvoda egykori és jelenlegi vezetőit, illetve óvodapedagógusait, dajkáit, illetve valamennyi dolgozóját. Brájer Éva beszélt arról is: egy anya számára az egyik legnehezebb dolog az óvodai elengedés – éppen ezért az óvodának a családok, a gyerekek életében nagy érzelmi jelentősége van.

Brájer Éva alpolgármester és Deák Lajosné, a körzet önkormányzati képviselője negyvenéves hűségük munkájuk elismeréseként három óvodapedagógusnak adtak át jutalmat. Kiss Lászlóné, Pap Jánosné és Devecseri Ferencné – akik mindhárman ebben az óvodában kezdték pályájukat és hűek maradván az intézményhez végig itt dolgoztak – meghatódva vették át ajándékaikat.

Nemzetközi mintapéldává válhat a Székesfehérvár Művészete program

A Fehérvári Szenátus kapott tájékoztatást arról az országosan is egyedülálló kezdeményezésről, amelyet Székesfehérvár Művészete címmel valósítanak meg a következő hét évben a városban. A projektről **Vakler Anna**, Székesfehérvár művészeti vezetője, valamint **Smohay András** projektvezető, művészettörténész tájékoztatta a tanácsadó testületet.

Fotó: Samu Miklós

Székesfehérvár Szenátusa 2011 márciusában alakult meg, a szakmájukban kimagaslóan teljesítő, elismert és tiszteletreméltó polgárokból. A rendszeresen ülésező testület tagjai megvitatják a Székesfehérvárt érintő fontos stratégiai kérdéseket, és tanácsaikkal segítik dr. Cser-Palkovics András polgármester munkáját. A Szenátus tagjai legutóbbi ülésükön a Székesfehérvár Művészete projekttel ismerkedtek meg.

A komplex kutatáson alapuló kiállítás-, kiadvány- és rendezvénysorozat 2015-2022 között dolgozza fel a város több mint ezeréves történelmét. Vakler Anna, Székesfehérvár művészeti vezetője örömet fejezte ki, hogy Marosi Ernő Széchenyidíjas művészettörténész, akadémikus elfogadta a város felkérését, és részt vesz a projektben. Kiemelte: a legfőbb feladat, hogy reprezentatív, egyedi ötletekkel és tartalommal szólítsák meg a lokális közösség széles rétegeit. A program elindítását inspirálták azok a nagyszabású, kulturális események, amelyek növelték a város hírnevét az elmúlt években. Vakler Anna példaként hozta fel a Csók István életmű kiállítását, a 2013-as Szent István Emlékévhez kapcsolódó István, a szent király kiállítását, valamint a Seuso-kiállítását.

Ismertetőjében Vakler Anna kulcsfontosságúnak nevezte, hogy az egyetemi kutatóműhelyekkel is szoros kapcsolatot alakítsanak ki. Ennek érdekében ösztöndíjjal segítik a fiatal kutatók munkáját, akik bekapcsolódnak a programba.

Az országosan is egyedülálló kezdeményezés kiváló lehetőséget teremt Székesfehérvár külföldi, tudományos kapcsolatainak szélesítésére, megerősítésére. A hétéves program egy minden eddiginél nagyobb összefogással valósul meg, amelyben Székesfehérvár Önkormányzata, a kulturális élet szereplői vesznek részt, és melyben a helyi kultúra és kutatás közös igénye fogalmazódik meg. A résztvevők az oktatási, képzési, művelődési, szakrális centrumként az identitás erősítését, a közösségépítést és a kulturális jól-lét elérését várják a projekttől.

A projekt vezetője, Smohay András művészettörténész elmondta: a történészek, művészettörténészek, régészek, zenetudósok, néprajzosok alkotta tudományos, szakmai közösség a Királyi Város ezeréves történelmét módszeresen tekinti át. Ennek köszönhetően a kutatási programon alapuló, 2017-2022 között megvalósuló kiállítások izgalmas, közérthető formában, a legkorszerűbb technológiákkal mutatják be városunk történelmét.

A tájékoztató végén a Fehérvári Szenátus megjelent tagjai örömet fejezték ki a Székesfehérvár Művészete projekttel kapcsolatban. Véleményük szerint a kiváló koncepciónak és tervezésnek köszönhetően még szorosabbá válhatnak a helyi közösségek, emellett Székesfehérvár nemzetközi tudományos kapcsolatai is tovább erősödhetnek.

Ülésezett a Városi Időügyi Tanács

A „Szívügyünk Fehérvár” elnevezésű programról, a Modern Városok Programról, az időseket érintő kedvezményes és ingyenes színházlátogatási lehetőségekről érkeztek a Városi Időügyi Tanács legutóbbi ülésén. Emellett szó esett az Év Nagymamája és az Év Nagypapája felhívásról, valamint a COPD nevű, a krónikus légzést akadályozó betegségről is.

Székesfehérvár Közgyszűlése 2012-ben alakította újjá a Városi Időügyi Tanácsot. A tizenkét taggal működő szervezet elnöke dr. Cser-Palkovics András, alelnöki feladatait pedig Dr. Dienesné Fluck Györgyi tanácsnok látja el. A szervezet tagjai segítik az idős emberekkel való kapcsolattartást, valamint összehangolják a városban a nyugdíjasokért dolgozó szervezetek tevékenységét.

A Városi Időügyi Tanács a múlt értékeinek ápolása mellett kiemelt figyelemmel kíséri a jövő generációk sorsát. A testület tagjai éppen ezért nagy érdeklődéssel hallgatták Lantay Attila előadását a Modern Városok Programról. Székesfehérvár főépítésze beszámolt a Fejér Megyei Szent György Egyetemi Oktató Kórház innovációjáról, a középiskolai kampusz létesítéséről, a Belváros kapcsán a Fő utca Zichy ligeti átkötéséről, továbbá a Fekete Sas Szálló felújításáról, a Palotavárosi tavak mögötti terület és az alsóvárosi rét mintegy 187 hektáros területének fejlesztéséről pihenőparkok és erdőszáv kialakításával, a Velencei-tó

fejlesztéséről, a multifunkcionális rendezvény és sportcsarnok megépítéséről, illetve a Börgöndi reptér ipari fejlesztési lehetőségéről is.

Brájer Éva, Székesfehérvár alpolgármestere a színházlátogatási lehetőségeket ismertette. Mint mondta, az Önkormányzat és a Vörösmarty Színház közös kezdeményezésének keretében egyrészt harminc százalékos kedvezményt biztosítanak a színházlátogatás bérletvásárlás esetén, másrészt a hatvanadik életévüket betöltötték ingyenesen vehetnek részt a teátrum egyik főpróbáján. Ehhez nem kellett mást tenniük a székesfehérvári lakosoknak, mint regisztrálni nyugdíjas törzsszámukkal személyesen a Vörösmarty Színházban vagy az interneten.

Paál István, a Fejér Megye és Székesfehérvár Megyei Jogú Város Nyugdíjas Baráti Szövetség elnöke beszélt arról, hogy a Nyugdíjasok Országos Szövetsége és a Fejér Nyugdíjas Egyesület – a Nemzeti Család és Szociális Intézet támogatásával – új kezdeményezésként hirdeti meg a 2016. évre az „Év Nagymamája” és „Év Nagypapája” című általános iskolai tanulónak szóló irodalmi pályázatot. A diákok prózában vagy versben mutathatják be a kitüntető cím elnyerésére javasolt nagyszüleiket. A beadott pályázatok alapján a megyében a Fejér Nyugdíjas Egyesület által felkért pedagógusokból álló értékelő bizottság tesz javaslatot a kitüntető cím nyertesére.

Fotó: Samu Miklós

Orondpuszta – az ember és a természet harmóniája

Egy gazdaság, ahol az állatok szabadon vannak, kiegyensúlyozottak és láthatóan boldogok. Ha újra gyerek lennének, nem is akarhatnék máshol felőnni, mint egy olyan helyen, ahol ember és természet harmóniában, egymást szolgálva fér meg. Ez a farm pont ilyen.

Dr. Vécsei László Csákberényi polgármestere, állatorvos, több mint fél tucat cégben sikeres agrárvállalkozó, négygyerekes családapa. Emellett a Vértes lábánál elterülő orondpusztai farm megálmodója és tulajdonosa. Vele beszélgettem.

– Honnan jött az ötlet, hogy legyen egy farmjuk?

– Egy amerikai multinál dolgoztam, és baromfitelepnek kerestünk olyan helyeket, amik betegség esetén elég messze vannak egymástól. Ezen a vidéken is szerettem volna egyet, de amikor ezt a panorámát megláttam, tudtam, hogy itt nem lesz baromfitelep. Mindig is bocsizni akartam, de nem tudtam magam elképzelni egy nagyüzemi tehenészetben állatorvosként. Így 2005-ben megvettem ezt a területet, és elkezdtem a romokból felépíteni a farmot. Eredetileg békéscsabai állatorvosi dinasztiából származom, feleségem pedig székesfehérvári, ő hatósági főállatorvos jelenleg. Kerestünk egy helyet, ahol tudnánk élni, és megtaláltuk Csákberényt, ami pedig egy csoda. Láttam az országban sok területet az akkori munkámból kifolyólag, de ehhez a vidékhez fogható nem találtam. Kompenzálni érzem magam, hogy jelenleg nem vagyok praktizáló állatorvos, viszont van egy farmom, ahol kiélhetem magam. Egyre jobban terjed az a gondolkodásmód a gazdák körében, hogy azért tartom jól az állatokat, hogy sokáig éljenek, jól termeljenek, és ne kelljen beavatkozni, gyógyszerrel adni nekik. Van a tanyán olyan tehenünk, ami tizenkét éves, míg egy átlagos nagyüzemi tehenészetben átlagban csak három-négy évig élnek a szarvasmarhák. Most már tíz éve vannak marháink öt hektár saját területen, és még harminc hektár szántót és húsz hektár legelőt bérlünk hozzá. A Vértes déli lejtője miatt itt mediterrán klíma van, ki merem jelenteni, hogy a Móri Borvidék legszebb része.

– Kik látogatnak el Önökhöz?

– Nagyon sok gyerekcsoportot fogadunk. Számos helyről jönnek hozzánk osztálykirándulás vagy családi összejövetel kapcsán. Legutóbb épp az orosz nagykövetségen dolgozók gyerekei jártak nálunk óvodai kirándulás keretében. Sok gyerek nem igazán lát farmot és tanyán élő állatokat. Nálunk minden állatot megsimogathatnak, megnézhetik a patájukat, felülhetnek a lóra, közelről találkozhatnak egy kecskével, kiscocival. Több családnak vettek a szülei hobbi állatnak, de aztán kiderült, hogy a ló nem bírta az ugró munkát, így mi befogadtuk. Girhes volt a neve mikor hozzánk került, ám két hónap alatt annyira összeszedte

magát, hogy a gazdája is alig ismert rá. Bull egy huszonhat éves, idős póniló, annyira öreg, hogy alig van már foga, és szintén lovas iskolából került hozzánk. Ha gyerekeket lát inkább elhúzódik, nehogy dolgoznia kelljen. Jelenleg bentlakásos iskolában van egy öszvérünk, őt arra tanítják, hogy hogyan kell viselkednie egy jól nevelt csacsinak nyereg alatt. Itt lakik a tanyán Füle is, akit korán leválasztottak az anyjáról, és ezért egy csökött kis számár volt, amikor idekerült. Mára az egyik legkedvesebb, legérzékenyebb állattá vált a farmon. A szamaraknak nagyon kell az érintés, ez rá is igaz. Velük nem lehet durván bánni, csak szelíden. Neki mindig az kell, hogy valakihez hozzáérjen - az emberhez, a lóhoz vagy a kecskéhez. Mentünk át vele egyszer gyalog egy közeli településre, félúton megmakacsolta magát, hogy ő sehova nem megy tovább. Kapott tőlem egy ölelést és hátsó megérintést, utána persze végigjött az úton. Barátságból mindent megcsinál. Itt minden állat szelíd és „gyerekbiztos”. Van az állatsimogatóban egy kos, akit úgy kaptunk, hogy vad és nekimegy a gazdájának. Kikerült hozzánk, és egy hónap alatt annyira lenyugodott, hogy bárki megközelítheti.

– Hányan dolgoznak a tanyán?

– Három fő dolgozik jelenleg, és ebből kettő agrármérnök. Van egy érdekes kísérletünk. Egész kicsi koruk óta nevelünk két üszőt, úgy hogy szelídek legyenek. Amikor van pár percük, akkor tudnak foglalkozni a két kiscocival tanításával. Megpróbálunk nekik néhány dolgot megtanítani a következő csákberényi betyár napra, hiszen a marhák sem buta állatok, csak elhanyagoljuk az agyukat. Naponta kétszer megfejni az állatokat, elkészíteni a sajtot, túrókat sok munka, de a farmon minden úgy van kialakítva, hogy amit lehetett, gépesítettünk. Huszonegy fejős állat, plusz a szaporulat, a malacok és a baromfik elég feladatot adnak még így is mindennap. Mivel sokan jönnek sajtot venni vagy csak tanyát nézni, állatot simogatni hozzánk, itt rendnek kell lennie, ez nem lehet egy átlagos tanya.

– Gyerekként itt töltönné az időm nagy részét. Vannak gyerekeik?

– Négy gyerekünk van három és fél, kilenc, tíz, tizenegy évesek. Nagyon büszkék vagyunk rájuk, mert nem válogatnak, de nem eszik meg a gagyi élelmiszert. Nagyon szeretnek a farmon lenni az állatok között, mint ahogy Döme kutyánk is. Ő nagyon szeret csavarogni, de sosem öncélúan teszi. Amikor hiányoznak neki már a gyerekek, átmeleg Csókakőre vagy Csákberénybe az iskolába.

– A móri bor jól illik a sajtok mellé?

– Nagyon jó az együttműködésünk a környékbeli borászokkal és a Móri Borvidék TDM Egyesület vezetőivel, a közelben levő turisztikai szolgáltatókkal és az erdőszelével is. Közös célunk, hogy a Móra, Vértesbe látogató turistáknak többnapos, színes programot tudjunk nyújtani. Sokszor csak egynapos program Mór és környéke: eljönnek hozzánk, megebédelnek, utána pedig meglátogatnak egyik-két borászatot. Nemrég elkészült a vadászati múzeum Csákberényben, és ezzel is szeretnénk erősíteni, hogy akár több napra is tartalmas programot biztosítsunk az ide érkezőknek.

– Mik a tervek a jövőre?

– Szállás és egy kiülő, teraszos pajta kialakítása is tervben van. Hangulatos, kandallóval fűtött rendezvényterünk már most is tudunk különböző programcsomagokkal szolgálni az ide látogatóknak. Van, hogy cégek, baráti társaságok jönnek hozzánk egy egész napos, evéssel egybekötött disznóvágásra. Az volt a célunk, hogy egy kis osztrák mintagazdaságot hozzunk létre. Folyamatosan vannak újabb ötleteink, az egyik új projektünk, hogy minőségi éttermeknek vágott fácányútkot értékesítsünk. Polgármesteri munkám és a mezőgazdaság, élelmiszeripar területén levő cégek vezetése mellett ez a farm a hobbim.

Zsida-Domokos Andrea

(Cikkünk a Helyi Érték Magazin 2015. októberi számában megjelent írás szerkesztett változata.)

ÚJ OBERBANK FIÓK NYITÁSA SZÉKESFEHÉRVÁRON

Az ausztriai Oberbank AG. 2015. szeptemberében Székesfehérvár központjában, a Rákóczi út 1. (Rákóczi út Várkörút sarok) szám alatt nyitotta meg legújabb, sorban a nyolcadik hazai fiókját, továbbfolytatva ezzel a sikeres magyarországi terjeszkedést.

Látogasson el hozzánk!
8000 Székesfehérvár, Rákóczi u. 1.
Telefon: +36-22-518-100

A 146 éves Oberbankot, mely napjaink egyik legsikeresebb működésű, regionális bankja, 1869-ben alapították felső Ausztria tartomány székhelyén, Linz városában. Az Oberbank teljesen független, a bécsi tőzsdére bevezetett, nincsenek nagyrésztvényesei. Jelenleg összesen 153 bankfiókkal van jelen Ausztriában, Németországban (Bajorországban), Magyarországon, Csehországban és Szlovákiában.

A Magyarországon fióktelepként működő Oberbank AG. mérlegfőösszege a magyarországi legnagyobb kereskedelmi bankokéhoz mérhető, mellyel az osztrák tartományi bank függetlenségének, stabilitásának valamint hosszú távú üzleti stratégiájának köszönhetően tavaly - egymást követően már az ötödik alkalommal - eddigi sikertörténetének legjobb eredményét érte el.

A hitelek és a betétek vonatkozásában egyaránt további növekedés a cél, mely a rövid hitelek vagy a hosszabb futamidejű, különféle devizanemű, beruházási, export és egyéb – akár lízing (Oberlízing) – finanszírozással, illetve a bankban elhelyezett és az osztrák betétbiztosítási alap hatálya alá tartozó, mind vállalati mind pedig lakossági Forint és Euró betétek formájában valósulhat meg.

„Mint professzionális és megbízható, stabil pénzügyi partner az Oberbank a termelő és szolgáltató vállalkozások, a kis- és közepes illetve nagy iparvállalatok valamint a lakosság szolgálatában áll” – emelte ki Hamburger Pál a bank székesfehérvári fiókjának vezetője.

„Az Oberbank szolgáltatásai lefedik a teljes körű és az egyedi banki igényeket egyaránt, beleértve a lízinget is, melyet jól képzett és tapasztalt kollégáinkkal biztosítunk most már Székesfehérvár városában is.”

Nyitva tartás:

hétfő:	8:30- 16:00	szombat:	12:00- 17:00
kedd:	8:30- 16:00	csütörtök:	8:30- 13:00
		péntek:	8:30- 15:00

Ékes Fehérvár – Feketehegy-Szárzrét, Szedreskert

Az Echo Innovációs Műhely Agóra Vidékfejlesztési Alapítványa és együttműködő partnere, a 2011-ben létrehozott Alapítvány a Magyar Műemléki Topográfia Támogatására a Kárpát-medence épített örökségének teljes feldolgozását tűzte ki célul, a 2009-ben megjelent „Székesfehérvár műemléki topográfiája” című kötet mintájára. Az eddig feldolgozott anyag alapján ezúttal Feketehegy-Szárzrét és Szedreskert történetébe pillantunk bele.

Palotai út

Az egykori Palotai-kaputól Várpalota irányába vezető nyugati főút városi szakasza, egykor Csoori Országút, a régi grázi országút. Az úgynevezett Sokgyermekesek családi házait Schmidl Ferenc tervezte 1941-ben. Ma átalakított formában láthatók. A Palotai út 52. számú épület udvarán két védett tiszafa áll.

Szentháromság (úgynevezett Hosszú) temető

A város nyugati felében, a Palotavárosban, a Palotai út mentén terül el.

Római katolikus temető, mely később a város tulajdona lett, a Belvárosi plébánia kezelésében. Már 1696-ban említik, 1744-től használják rendszeresen. Mivel a kor egészségügyi viszonyai miatt a sírhelyek száma gyorsan emelkedett, 1790-ben, valamint 1873–74-ben bővítésre volt szükség. A város reprezentatív temetője, számos jelentős helyi személyiség (polgármesterek, törvényhatósági képviselők, igazgatótanítók, zenepedagógusok, jogászok, iparosok és kereskedők, 1848-as honvédtisztek) síremlékével, műemléki értékekkel bíró sírkövekkel. A 19. század első feléből származó klasszicista sírkövek (Haader Pál, vörös mész kő kereszt, 1811, Palkovits János, vörös mész kő, 1826, Pribeli Vilmos és felesége, Hoyos Josefa, homokkő, 1834, Teutschmann József sebész, mész kő, 1838, Zlinszky Imre sírja, félbetört oszlop, faragott címerrel, mész kő, 1839) mellett a sírkertben

Janny Rezső síremléke – Bory Jenő munkája

Schlamadinger-Lakos család sírboltja

Szentháromság-temetőkápolna

Tosch család mauzóleuma

számos romantikus és romantizáló sírkő (Klosz-család, mész kő, 1841, a Nyéki-család, vörös mész kő kereszt, öntöttvas corpus, mész kő Mária szobor, 1852, Gily János városi tanácsnok, mész kő, 1855, Zuber-család, mész kő, 1859. Csenyei Mihály és felesége síremléke, homokkő, 1862), valamint nagyszámú historizáló és szecessziós síremlék (Clama Alajos, allegorikus nőszobor, szürke márvány, 1885, Schlamadinger-Lakos-család, Krisztus és a két Mária öntöttvas szobrával, 1878. Greizinger István sírboltja, homokkő obeliszk, vázával, 1899. Fray-sírbolt, historizáló, mész kő, 19. század második fele. Tosch-család mauzóleuma, gótizáló, téglá és kő, 1900 körül, Nikó Lina, a Vígszínház színésznőjének síremléke, mész kő nőalak, 1905. A Montskó-család síremléke, szecessziós, fekete márvány, 1902. Janny Rezső, fekete márvány és bronz nőalak, szobrász Bory Jenő, 1912. Heckenast-család síremléke, domborműves mész kő, KallósEde, 1928. Klamertsik Hanna síremléke: Kislány kutyával, márvány, Istók János, 1932) is megtalálható. A város több temetőjéhez hasonlóan az itteni sírok rendszeres gondozásáról és karbantartásáról a kegyeleti tevékenységéről ismert, immár három

évtizedes múltra visszatekintő Városvédő és Szépitő Egyesület gondoskodik, Poklosi Péter vezetésével. Jelenleg a bejáratához közeli kriptasor hat síremlékének rendbetételét végzik. A Szentháromság temetőkápolna korábbi kápolna helyén 1872-ben épült Simor János győri püspök, majd esztergomi érsek, bíboros-hercegprímás adományából családi temetőkápolnaként, tervezte Hübner Nándor. A 20. század első felében erősen átépített istenháza egykor Prohászka Ottokár temetkezési helye volt. Görögkereszt alaprajzú neoreneszánsz épület, a centrális tér fölött kupola és nyolcszögletű lanterna, a nyugati meghosszabbított keresztszárnban szentély, mögötte sekrestye áll. A keresztszárak tagolása hasonló: a sarkokon korinthoszi fejezetű, kannelúrozott pilaszterek között félköríves, keretezett nyílások, ajtó és vakablakok, felettük tagolt párkány és fogorvos timpanon helyezkedik el. A kápolna előtt mész kő temetői kereszt, öntöttvas corpuszal, állította Simor Terézia, Simor János húga 1883-ban. A Hosszú-temetőhöz kapcsolódó Kálvária a Palotai út mentén az 1860-as vagy 1870-es években készült eredetileg hét stációval, 1897-ben 14 stációra bővítették. Ezek oszlopos-aediculás, ta-

golt keretbe foglalt, beton alapon álló domborművek. A Kálvária 1990–91-es felújítása ellenére szembevető fokozatos állagromlása.

Fatimai Boldogasszony templom

Farkasvermi út 23. (Szárzrét)

Lakóházból kialakított kápolna, keskeny, gúla alakú harangtoronnyal. Épült 1948-ban. 1965-ig Szent Teréz templom, ekkor kapta mai titulását. 1970 körül terméskő és üvegezett vasszerkezetű szabadterti miséző helyet alakított ki az egyház-község. Harangtoronyt a templom az 1990-es években kapott.

Bölcsőde

Szeder utca

Három, szalagablakos szárnyakkal összekapcsolt, modern épület. Köves Emil és DeákLászló tervei alapján épült 1965–1974 között. Az épületek hosszúság téglány alaprajzúak. Rövidebbik, réteges terméskőfalazattal, üromi lapos kőből fehér kőporos hézagozással kialakított oldallal fordulnak a telket határoló két utca felé. Mindhárom épület rövidebb oldalán külön bejárat nyílik.

Megjelent a HELYI ÉRTÉK MAGAZIN legújabb száma!

Ma már az öntevékeny, valamilyen ügyek mellett elkötelezett, tenni akaró, helyi értékeket teremtő, őrző vagy újraalkotó emberek nem számítanak csodabogárnak, és a közösségi oldalakon is virágzik a virtuális civil aktivitás. Nemcsak az önkéntesség, hanem a társadalmi vállalkozások, a szociális szövetkezetek, a nonprofit cégek is kezdnek divatba jönni fenntartható helyi értékeket teremtve, sikeres programokat szervezve vagy éppen innovatív közösségi megoldásokat alkalmazva. Ezek bemutatása, megismerése nagyon fontos pozitív életérzést ad mindenkinek, különös ellensúlyt képezve negatívumokra kiélezett, botrány-kronikás világunkban. Magazinunk ötödik számában a tudatosság mentén fűztük fel a jó példákat.

Magazinunkat keresse a Fehérvári Civil Központban (Székesfehérvár, Rákóczi u. 25.)

HOZZAD-VIGYED!

Tégy egy könyvet, végy egy könyvet!

Ha nincs időd könyvtárba menni, de szívesen olvasol mindenféle témában, ráadásul van ott-hon néhány feleslegessé vált könyved, amitől szívesen megszabadulnál, akkor te vagy a mi emberünk!

Kérünk, hogy csak 2-3 könyvet hozz kis könyvtárunkba, nagy mennyiséget nem tudunk elhelyezni.

Jó szórakozást kívánunk!

FEHÉRVÁRI CIVIL KÖZPONT Székesfehérvár, Rákóczi u. 25.

Önkéntesek jelentkezését várja a SZETA!

Az önkéntesek a mindennapi adományok osztásában és a lakóhelyük közelében élő rászoruló családok feltérképezésében nyújthatnak segítséget az alapítványnak. Várjuk olyan diákok jelentkezését is, akik az iskolai közösségi szolgálat keretein belül szívesen végeznének ilyen jellegű karitatív munkát.

Jelentkezni Szontagné Kovács Erika szakmai koordinátornál lehet az alábbi elérhetőségeken:

telefon: 06-30/458-4926
e-mail: info@szeta.eu